

År 2012, torsdag den 12. april, kl. 10.30 afholdtes ordinær generalforsamling i A.P. Møller - Mærsk A/S i Bella Center, København.

Formanden indledte med at udtale:

"På Bestyrelsens vegne vil jeg gerne byde velkommen til generalforsamling 2012 i A.P. Møller - Mærsk A/S. Antallet af navnenoterede aktionærer nåede over 76.000 ved udgangen af 2011, hvilket er det hidtil højeste antal aktionærer. Jeg vil gerne sige tak for den interesse, De viser ved at møde op til dagens generalforsamling – det påskønnes.

Vi har i dag ved min side vores CFO Trond Westlie. Det skyldes, som De er bekendt med, at Nils Smedegaard Andersen ikke kan deltage, da han restituerer sig ovenpå sin korrigerende operation. Nils Smedegaard Andersen kommer sig vel, og vi venter ham retur som tidligere udmeldt.

At være uden CEO giver selvsagt ekstra pres på de øvrige medlemmer af direktionen og Executive Board og også formandskab og formand. De ekstra opgaver har Claus Hemmingsen, Søren Skou, Trond Westlie, Jakob Thomasen og Kim Fejfer håndteret aldeles fremragende – tak for det! Det har demonstreret den styrke, der ligger i at have en topledergruppe, der arbejder tæt sammen og har nært kendskab til hinandens forretningsområder, og samtidig har den nødvendige autorisation til at kunne træffe hurtige beslutninger. Jeg tillader mig at mene, at ledelsen har vist god robusthed.

Bestyrelsen har i henhold til vedtægternes § 12 valgt advokat Søren Meisling til dirigent for generalforsamlingen, men inden jeg giver ordet til dirigenten, vil vi gerne have lov til at vise Dem vore nye Corporate movie. Jeg håber, at De finder, at det er tiden værd – den tager 12 minutter."

Corporate movie blev vist, hvorefter formanden gav ordet til dirigenten.

Dirigenten takkede bestyrelsen for valget og konstaterede med generalforsamlingens tilslutning, at generalforsamlingen kunne afholdes lovligt og med beslutningsdygtighed.

Dagsordenen for generalforsamlingen var i henhold til vedtægterne:

- a) *Der afgives beretning om selskabets virksomhed i det forløbne driftsår.*
- b) *Den reviderede årsrapport fremlægges til godkendelse.*
- c) *Der træffes beslutning om decharge.*
- d) *Der træffes beslutning om anvendelse af overskud, herunder udbyttets størrelse, eller dækning af underskud i henhold til den godkendte årsrapport.*
Bestyrelsen foreslår, at der udbetales kr. 1.000 pr. aktie á kr. 1.000.
- e) *Fornødent valg af medlemmer til bestyrelsen.*

Fra bestyrelsen afgår Ane Mærsk Mc-Kinney Ugglå, Sir John Bond, Arne Karlsson, Jan Leschly, Lars Pallesen, John Axel Poulsen, Erik Rasmussen og Robert Routs.

Bestyrelsen foreslår genvalg af Ane Mærsk Mc-Kinney Ugglå, Sir John Bond, Arne Karlsson, Jan Leschly, Lars Pallesen, John Axel Poulsen, Erik Rasmussen og Robert Routs.

f) Valg af revision.

I henhold til vedtægterne afgår KPMG Statsautoriseret Revisionspartnerselskab og PricewaterhouseCoopers Danmark Statsautoriseret Revisionsaktieselskab (tidligere Grant Thornton Statsautoriseret Revisionsaktieselskab).

Bestyrelsen foreslår genvalg af KPMG Statsautoriseret Revisionspartnerselskab og valg af PricewaterhouseCoopers Statsautoriseret Revisionspartnerselskab.

g) Behandling af eventuelle forslag fra bestyrelse eller aktionærer.

- 1) Bestyrelsen foreslår godkendelse af en ændring af selskabets overordnede retningslinjer for incitamentsaflønnning af bestyrelsen og direktionen i A.P. Møller - Mærsk A/S som godkendt på den ordinære generalforsamling den 29. april 2008.

Såfremt de ændrede retningslinjer godkendes, ændres vedtægternes § 4.2, som konsekvens heraf til:

"Selskabets bestyrelse har udfærdiget overordnede retningslinjer for incitamentsaflønnning af selskabets bestyrelse og direktion. Retningslinjerne er behandlet og godkendt af generalforsamlingen den 12. april 2012 og offentliggjort på selskabets hjemmeside."

- 2) Bestyrelsen foreslår godkendelse af vederlagspolitik for bestyrelsen og direktionen i A.P. Møller - Mærsk A/S.

- 3) En aktionær har stillet forslag om en ændring af selskabets vedtægter, således at der indsættes en ny § 4.3 med følgende ordlyd:

"Direktionen pålægges at sikre, at selskabet ikke giver penge eller på anden måde støtter partier eller enkeltpersoners valgkampe i Danmark."

Bestyrelsen støtter ikke det fremsatte forslag.

- 4) En aktionær har stillet forslag om, at bestyrelsen og direktionen pålægges at foranledige, at selskabet anlægger en mere miljøvenlig profil ved at installere to små vindmøller i forstævnen på et enkelt af rederiets skibe.

Bestyrelsen støtter ikke det fremsatte forslag.

Dirigenten foreslog, at dagsordenens første fire punkter i overensstemmelse med selskabets tradition, behandlede samlet, hvilket generalforsamlingen tilsluttede sig.

Dirigenten gav herefter ordet til formanden for de første fire dagsordenspunkter.

Formanden takkede for ordet og udtalte:

"A.P. Møller - Mærsk kom ud af 2011 med et resultat før skat på DKK 50 mia. og efter skat på DKK 18 mia. Et resultat vi har betegnet som acceptabelt, når forholdene på shippingmarkederne tages i betragtning. Hvad der gik godt var, at Gruppens forretningsområder - på nær Maersk Tankers og Maersk Line - fik pæn samlet fremgang. Resultatet for disse områder gik DKK 6 mia. frem til DKK 25 mia. i 2011 mod DKK 19 mia. året før, og alle forretningsenheder eksekverede godt på de planer og prioriteter, som var besluttet ved årets begyndelse. Maersk Oil fortsatte deres investeringsprogram med henblik på at øge de samlede reserver og over de kommende år øge produktionen. En række initiativer til at øge vor konkurrenceevne samt forbedre produkter og services blev gennemført. Vi fik fokuseret vores forretning yderligere med frasalg af Maersk LNG. En veldrevet forretning, men ikke

tilstrækkelig stor til at blive en ledende aktør inden for sit felt, hvorfor et salg blev gennemført. Salgssummen på USD 1,4 mia. kan nu investeres inden for vore øvrige forretningsområder. Vi foretager betydelige investeringer i vækstmarkeder, og en fortsat voksende del af Gruppens omsætning og indtjening stammer herfra. Således hentede Gruppen i 2011 33% af sin omsætning, men hele 53% af sin nettoindtjening, i vækstmarkeder.

Hvad der gik mindre godt var Maersk Line og Maersk Tankers, der begge er ramt af overkapacitet på deres respektive markeder. Faldende rater gennem året påvirkede resultatet for året negativt, og begge fik samlet tab for året, hvilket naturligvis ikke er acceptabelt.

Gruppens cashflow var derfor faldende, men blev dog alligevel på DKK 39 mia. mod DKK 57 mia. i 2010. Gruppens netto-cashflow til investeringer var i 2011 på DKK 52 mia. mod DKK 26 mia. i 2010.

For de kommende år er der investeringsplaner i samme niveau, men planerne indebærer en fleksibilitet, så vi afhængig af udviklingen i verden kan træde på enten speeder eller bremse. Gruppens totale investerede kapital var ved udgangen af 2011 USD 52 mia., og afkastet på den investerede kapital blev for året 8,3%. Maersk Line og Maersk Tankers, som udgør mere end 40% af den investerede kapital med USD 22,3 mia., havde et negativt afkast på 3,5%. Et afkast som reflekterer det vanskelige shippingmarked. Den resterende del af vor virksomhed, Maersk Oil, APM Terminals, Maersk Drilling og de øvrige forretningsenheder fik samlet set et godt resultat for 2011. Den samlede investerede kapital i disse områder var på USD 29,5 mia. og gav et afkast på hele 17,2%.

Tallene understreger fordelene for Gruppen ved at være et konglomerat med solide ben at stå på. Selv i år, hvor vore shippingaktiviteter har det svært, bidrager de øvrige til et samlet acceptabelt resultat og giver os mulighed for at investere på gunstige tidspunkter.

Jeg vil herefter vende mig mod de enkelte forretningsområder:

Maersk Line

Maersk Line fik en god start på 2011, men hen over sommeren stod det klart, at Maersk Line ikke ville opnå de forventede sæsonstillæg. Raterne fortsatte faldet ind i fjerde kvartal til et niveau, hvor de gav tab på bundlinjen.

Årets resultat blev et underskud på USD 600 mio. mod et overskud på USD 2,6 mia. året før. Hvis rateudviklingen skulle have kompenseret Maersk Line for stigningen på 35% i brændstofpriser, havde det været nødvendigt med en ratestigning på 7% – i stedet faldt raterne med 8% i gennemsnit i 2011.

Maersk Line genvandt markedsandele igennem 2011 og sluttede året på cirka 15,5%. På den vigtige Asien-Europa fart steg markedsandelen fra 17,8% til 19,4%. Maersk Lines volumener steg med 16% mod en markedsvækst på 7% i 2011 på denne fart. Maersk Line introducerede et nyt servicekoncept, Daily Maersk, på Asien-Europa ruten, og dette tiltag har medvirket til at ændre konkurrenceforholdene i markedet. Daily Maersk går i korte træk ud på, at Maersk Line tilbyder kunderne daglige afgang med garanteret rettidig ankomst. Afsejling sker fra fire vigtige havne i Asien til tre havne i Nordeuropa. Den høje daglige frekvens medfører, at containernes ventetid i Kina reduceres, og at kunderne opnår en bedre og mere effektiv logistik i Europa. I stedet for at få 500 containere leveret på en fredag, kan kunderne nu få 100 containere leveret på alle ugens hverdage, så de kan optimere deres brug af lastbiler og lagerkapacitet.

Maersk Lines mange strategiske tiltag har båret frugt og øget kundernes tilfredshed med virksomheden. I 2011 opnåede Maersk Line således den højst målte kundetilfredshed nogensinde. I den kommende tid vil Maersk Line forsøge at kapitalisere på denne attraktive position, så resultatet af de mange initiativer også kan ses på bundlinjen.

Maersk Line ser gerne, at industrien konsolideres for at forbedre lønsomheden. Selvom der ikke fandt fusioner sted i 2011, var der dog en betydelig operationel konsolidering på Asien-Europa ruten, højst sandsynlig ansporet af Daily Maersk. Maersk Lines hovedkonkurrenter samlede sig i tre alliancer med deling af kapacitet på hinandens skibe. Maersk Line opnåede 98% rettidighed med Daily Maersk-produktet i fjerde kvartal. Til sammenligning ligger industriens gennemsnit omkring 70%. Så selvom konkurrenterne kan gå sammen og dele kapacitet, får de ikke samme pålidelighed som Maersk Line. Vores kunder udtrykker, at netop pålidelighed er et væsentlig og værdifuld parameter, når de skal vælge hvilket containerrederi, de vil gøre brug af. Og her er vi førende.

Maersk Line har generobret de markedsandele, som blev tabt under den forrige krise, og har nu nået et niveau, som vi er tilfredse med. Det primære fokus er derfor flyttet til lønsomhed, samtidig med, at vi ønsker at fastholde vores globale markedsandel og fortsætte med at eksekvere vores langsigtede strategi, som er fortsat at vokse med markedet, levere on-time og være nemme at gøre forretning med.

Maersk Line har taget en række initiativer i starten af 2012, som sigter mod at opnå tilfredsstillende fragtrater. De omfatter bl.a. to væsentlige rateforhøjelser pr. 1. marts og 1. april 2012, som er gennemført med succes for den del af lasten, der fragtes til spot-rater. Rateforhøjelserne er understøttet af en reduktion af kapaciteten på Asien-Europa ruten. Bl.a. sænker vi farten på skibene, hvilket, sammen med flere havneanløb, reducerer Maersk Lines samlede kapacitet på ruten med 9%. Maersk Line satte allerede i 2009 en ny standard ved at sænke skibenes servicefart fra 22 knob til 18 knob på Asien-Europa ruten. Denne standard blev hurtigt implementeret i resten af industrien, hvilket bl.a. reducerede forbruget af brændstof og dermed CO², men også en reduktion af den effektive kapacitet. Vi forventer, at skibsværfterne i 2012 vil levere nybygninger svarende til 10% af den globale kapacitet, mens den globale volumenvækst kun ventes at ligge på ca. 5%. Derfor disse tiltag for at reducere kapacitetsudbuddet.

Maersk Line reducerede salgs- og administrationsomkostninger pr. container i 2012. Samlet steg omkostningerne dog på grund af højere brændstofpriser, og hertil kom stigende udgifter i forbindelse med havneanløb og landbaserede logistikoperationer.

Safmarine blev i 2011 integreret i Maersk Line. Safmarine er forsat et selvstændigt brand, men alle hovedkontorsfunktioner er nu sammenlagt med Maersk Line. Restruktureringen af Safmarine havde en negativ regnskabsmæssig effekt på USD 105 mio. i 2011, men vil fremadrettet medføre besparelser, der vil give en kort tilbagebetalingstid.

Selv om det primære fokus er på lønsomhed, er Maersk Lines langsigtede strategi uændret. Den har allerede bragt Maersk Line i en meget stærk position hos kunderne. Vi vil fortsat differentiere os fra konkurrenterne ved at levere en effektiv, pålidelig og miljøvenlig service. Men vi vil ikke gøre det gratis. Derfor fokuserer vi på indtjeningen, indtil vi opnår et tilfredsstillende afkast på de betydelige investeringer, der er foretaget i Maersk Line. Indtjeningsmæssigt er vores målsætning at opnå mindst 5 procentpoint bedre indtjening per container end vores konkurrenter.

Maersk Oil

Maersk Oil opnåede en pæn resultatmæssig fremgang i 2011 til USD 2,1 mia. mod USD 1,7 mia. året før understøttet af en højere oliepris. Andelen af produktionen faldt med 12% til 333.000 tønder pr. dag på grund af lavere andel fra Qatar og produktionsfald i Danmark. På den engelske sokkel medførte uheldet på Gryphon i februar 2011 et fald i produktionen på 15.000 tønder dagligt resten af året.

I 2011 købte Maersk Oil sig ind i olieaktiviteter i Brasilien, og Maersk Oil etablerede sig dermed som producerende olieselskab i et vigtigt marked. Bidraget var en daglig produktion på 8.000 tønder.

Maersk Oil står som alle øvrige olieselskaber over for en stor udfordring med at erstatte sine oliereserver, som er forudsætningen for den fremtidige produktion. De senere år har Gruppen investeret markant i Maersk Oil, og vi vil fortsætte med at investere i olieforretningen, hvor det er attraktivt. Men effekten ses først efter 2014. Derfor forventer vi en nedgang frem til 2014, hvorefter vi forventer, at andelen af produktionen vil stige gradvist mod målet på 400.000 tønder dagligt inden for en rimelig årrække.

Maersk Oil har forøget sin eftersøgningsaktivitet betydeligt og brugte i 2011 USD 1 mia. (mod USD 0,6 mia. året før). Vi har blandt andet færdiggjort 14 brønde. Det lyder måske ikke af så meget, men én brønd kan let løbe op i USD 100 mio.

Der kom betydeligt opmuntrende resultater fra fundet i Norge. Det er nu en del af det felt, der er vurderet til at være det tredjestørste fund nogensinde i Norge. Maersk Oil er ikke selv operatør på fundet i Norge. Det er vi derimod på Chissongafeltet ud for Angola, hvor vi borede en succesfuld brønd i 2011. Boringerne i Chissonga viste i 2011 så gode forekomster af olie, at der nu arbejdes med at få den endelige feltudbygningsplan færdiggjort. Chissongafeltet ser vi som en potentiel væsentlig bidragsyder til at realisere Maersk Oil's ambition om øget produktion.

Jeg tror, at det her vil være på sin plads, at jeg kommenterer debatten omkring Nordsøolien. Man kunne få en opfattelse fra debatten af, at vi er i gang med en genforhandling af Eneretsbevillingen. Det er vi ikke. Eneretsbevillingen var genstand for grundige forhandlinger i 2003, da både den danske stat og vi havde behov for en afklaring af, hvilke vilkår der skulle gælde for virksomheden efter udløbet af Eneretsbevillingens oprindelige 50-årige periode i juli 2012. I den forbindelse aftalte vi at ændre fordelingen af overskuddet allerede med virkning fra 1. januar 2004, altså 8-9 år før udløbet af koncessionsperioden. Staten fik sikkerhed for, allerede 8 år før tid, at modtage en væsentlig større andel af overskuddet, og vi fik klarhed om de langsigtede vilkår for vore investeringer. Vi har herefter investeret meget betydelige beløb i de danske olie- og gasfelter i tillid til de aftalte vilkår - og til glæde for olieudvindingen. Rent faktisk er der investeret mere end DKK 30 mia. yderligere i denne relativt korte periode.

Olieprisen er steget siden 2003, men faldt under den internationale finanskrisen i 2008 igen, og for tiden holdes den formodentlig oppe af den aktuelle usikkerhed om situationen i Iran. Olieprisen vil også bevæge sig op og ned i fremtiden. Det vidste parterne bag Nordsøaftalen i 2003 naturligvis, og derfor var der fokus på at sikre staten en høj andel af overskuddet både ved lave og ved høje oliepriser.

Skatteniveauet havde i nogle år været godt 40% af overskuddet. Med den nye aftale i 2003 fik staten en forventning om mindst 60% af overskuddet. Med den seneste udvikling i olieprisen har staten fået endnu mere, nemlig to tredjedele af overskuddet siden 2003. Det vil sige, at mens vi har påtaget os risikoen ved de

meget betydelige investeringer, så er overskuddet fordelt med 2 kroner til staten, hver gang vi har fået én. Og ved stigende indtjening betaler vi altså en marginalskat på 71% i Nordsøen.

Norge er blevet inddraget i debatten som et eksempel til efterfølgelse for den danske stat. Man synes at glemme eller fortrænge, at Norge kan have højere marginalskat end Danmark, uden at skræmme investorer væk, dels fordi fund af olie og gas i Norge er hyppigere og større end her. Jeg kan nævne, at Norges olieproduktion i dag er 10 gange større end i Danmark, dels fordi der gives bedre incitamentter til efterforskning i form af langt gunstigere skattefradrag. Vores oliebeskatning i Danmark er til gengæld højere end den, der f.eks. gælder i Storbritannien, der lige som Danmark kæmper for at tiltrække investeringer og opretholde en olieproduktion, som i det væsentligste kommer fra ældre felter. Eksempelvis har den britiske regering netop indført nye betydelige skattefradrag på små, marginale felter i et forsøg på at sikre det nødvendige investeringsniveau.

Et serviceeftersyn kan være en god ide, for så vidt at det kan give forståelse for de reelle forhold, der gælder i Nordsøen. Vi medvirker gerne til opklaring og oplysning. Men vi må tage til genmæle over for dem, der påstår, at de aftalte vilkår er urimelige. Den gældende aftale opfylder alt det, parterne ønskede og lagde vægt på under forhandlingerne. Aftalen fungerer, og fortsat succes i Nordsøen hænger sammen med tillid til hinanden som troværdige aftalepartnere.

APM Terminals

APM Terminals præsterede i 2011 en meget tilfredsstillende resultatfremgang på 24%, når der ses bort fra nedskrivninger og avancer. Resultatet efter skat blev USD 649 mio. Den håndterede volumen steg med 8%, hvilket er lidt over markedets generelle vækst på 7%. Højere effektivitet, oprydning i porteføljen, tilgang af lønsomme terminaler og restrukturering af Container Inland Services løftede indtjeningen. Afkastet på den investerede kapital nåede 13,1%, hvilket er højt for en infrastrukturvirksomhed.

APM Terminals overtog operationen af en etableret havn i Peru med god lønsomhed, der dog kan forbedres yderligere. I Costa Rica indgik APM Terminals en koncessionsaftale om opførelse og drift af en containerterminal. Costa Rica er et attraktivt land, når det gælder handel og transport. Det er således verdens største eksportør af bananer og næststørste eksportør af ananas, og denne terminal bliver den eneste terminal ud mod det Caribiske hav og dermed en central brik i Costa Ricas infrastruktur. APM Terminals har forpligtet sig til at investere USD 1 mia. i projektet, der løber over 33 år.

APM Terminals vandt desuden koncessionen på at drive Skandia Container Terminal i Göteborg fra januar 2012. Terminalen tilfører en volumen på 900.000 containere, hvilket i sig selv betyder en 3% vækst for APM Terminals i 2012. APM Terminals skal også opføre og drive en terminal i Mexico Citys havneby. Ved udgangen af 2011 drev APM Terminals i alt 55 terminaler med syv nye projekter på vej. 76% af APM Terminals' indtjening på driften (EBITDA) kommer fra vækstmarkeder.

APM Terminals er et eksempel på, hvordan A.P. Møller - Mærsk bidrager til fortsat global udvikling og vækst. Der er et stort behov for udbygning af infrastrukturen i mange vækstmarkeder, hvor bl.a. centralt placerede havneterminaler har svært ved at følge med efterspørgslen på terminal kapacitet. De stigende flaskehalsproblemer sænker effektiviteten og lægger en dæmper på den vækst, som disse lande i høj grad efterspørger og har brug for. Her kan APM Terminals spille en afgørende rolle. Virksomheden har vist, at den både formår at opbygge helt nye anlæg og at effektivisere og udvide eksisterende terminaler, så flere varer kan komme ind og ud

af landet hurtigere. Ventetider bliver nedbragt markant, det lokale forretningsliv blomster, og der bliver skabt flere arbejdspladser. Risikoen for korruption bliver desuden reduceret, fordi APM Terminals' moderne elektroniske procedurer øger gennemsigtigheden.

APM Terminals er faktisk en relativt ny forretning – etableret i 2001 – og har på 11 år etableret sig i top tre blandt globale terminaloperatører. APM Terminals leverer et solidt og stigende bidrag til vores resultat. APM Terminals vil være i fokus for fortsatte investeringer – også i de kommende år.

Maersk Drilling

Maersk Drillings resultat steg med 24% til USD 495 mio. på grund af høj og effektiv udnyttelse af materiel kombineret med gunstige rater. Der er fortsat stor efterspørgsel på Maersk Drillings sikre, moderne og effektive rigge. Ved udgangen af 2011 havde Maersk Drilling således en kontraktsdækning på 93% for 2012 og 69% for 2013.

Vi forventer, at den globale olieeftersøgning flyttes til større havdybder og mere ugæstfri egne, samtidig med at kravene til riggens tekniske og sikkerhedsmæssige niveau skærpes. Maersk Drilling er markedsledere på disse områder, og Maersk Drilling er en forretning, som Gruppen vil investere i med henblik på fortsat vækst.

I 2011 indgik Gruppen kontrakter om levering af to avancerede borerigge og fire boreskibe. Den samlede investering er på USD 3,8 mia. Selvom boreriggene først leveres i slutningen af 2013 og medio 2014, er der allerede indgået lange kontrakter på gunstigt niveau. Maersk Drilling har endnu ikke indgået kontrakter for de fire boreskibe, der leveres i 2013 og 2014. Vi forventer, at markedsraterne for disse enheder vil stige, og at vi vil have indgået kontrakter for 1-2 af skibene inden udgangen af indeværende år.

Maersk Supply Service

Maersk Supply Service leverede et resultat på USD 210 mio. mod USD 201 mio. i 2010. Virksomhedens fortsatte fokus på udvalgte markeder i Brasilien, Australien, Vest- og Østafrika resulterede i øget efterspørgsel og større omsætning.

Maersk Tankers

Maersk Tankers leverede et underskud på USD 151 mio. i 2011 mod et underskud på USD 118 mio. året før. Endnu engang var resultatet påvirket af nedskrivninger, der i 2011 var på USD 50 mio. mod USD 111 mio. året før. Maersk Tankers udvidede i 2011 flåden. Vi tog levering af 18 nye skibe.

Damco

Damco, som er vort logistikselskab, styrkede sin position i markedet gennem virksomhedsopkøb i Kina, fortsat forbedret lønsomhed og stærkt kundefokus.

Svitzer

Svitzer, der er vores slæbebådsselskab, formåede at fastholde niveauet fra 2010 i sit resultat på trods af faldende efterspørgsel på havnebugsering i 2011.

Dansk Supermarked

Dansk Supermarked leverede et overskud på DKK 5,3 mia. hvoraf DKK 3,7 mia. kom fra salget Netto Foodstores Limited, UK. Det ordinære resultat blev på DKK 1,6 mia. mod DKK 2,2 mia. i 2010. Nedgangen skyldes især, at de danske forbrugere sparer på non-food varer. Antallet af butikker blev udvidet med 82 til godt 1.300 butikker og varehuse ved udgangen af 2011.

For A.P. Møller - Mærsk Gruppen er prioriteterne i 2012 at skabe virksomheder, der hver især er konkurrencedygtige på deres markeder, samt fortsat ekspansion i vækstmarkeder. Maersk Line vil især fokusere på lønsomhed, dels ved rateforhøjelser og dels ved styrket konkurrenceevne, skabt ved fortsatte besparelser og effektiviseringer. Shippingindustrien havde svære markedsvilkår i 2011, og overkapacitet i flere segmenter kan forsat presse indtjeningen. På den baggrund, og som en konsekvens af de betydelige investeringer gjort i 2011, vil vi være afventende med yderligere investeringer og forventer samlet set færre investeringer i shippingsegmenterne i 2012. Gruppen vil forsat investere i Maersk Oil, så olieforretningen kan udvide og udvikle sin ressourcebase og realisere ambitionen om at nå 400.000 tønder daglig produktion.

Gruppen har sit finansielle beredskab på plads. Det kan fuldt ud understøtte Gruppens ambitioner om fortsat vækst, og der er ikke behov for større refinansiering i de kommende år. Gruppens likviditetsberedskab udgjorde DKK 63 mia. ultimo 2011, heraf DKK 48 mia. i trækingsrettigheder, og har med sine virksomhedsobligationer sikret sig endnu en attraktiv finansieringskilde. Vi står således i en stærkere position i dag end før krisen 2008-2009. Vores finansielle styrke, konkurrenceevne, kundefokus og produkter er forbedret, og vi føler os godt rustet til at møde de udfordringer og muligheder, som 2012 måtte bringe.

Ultimo februar oplyste Gruppen i årsregnskabet, at forventningerne til 2012 er et positivt resultat under resultatet for 2011. Vi forventer, at pengestrøm fra driftsaktiviteter vil følge udviklingen i resultatet, mens pengestrøm vedrørende anlægsinvesteringer ventes at blive på samme niveau som i 2011.

For Maersk Oil forventer vi et resultat betydeligt under resultatet for 2011, fordi vi forudser en nedgang i andel af produktionen på 20% til et niveau omkring 265.000 tønder pr. dag. Vores forventninger baserer sig på en gennemsnitlig oliepris på USD 105 pr. tønde. Imidlertid oplyste vi den 2. april i år i en selskabsmeddelelse, at Maersk Oil's forlig om tilbagebetaling til os af for meget opkrævede skatter i Algeriet ansås for endeligt, og at Maersk Oil's resultat i 2012 derfor - ekstraordinært - forbedres med ca. USD 920 mio. i forhold til vore tidligere udmeldinger. Denne indtægt medtages i første kvartal i år.

For Maersk Line forventer vi et negativt resultat for 2012. For APM Terminals forventer vi et resultat over resultatet for 2011. Væksten vil være højere end for markedet generelt understøttet af volumen fra nye terminaler. For Maersk Drilling og alle øvrige aktiviteter forventer vi et resultat på niveau med 2011 eksklusive salgsgevinster og nedskrivninger. Gruppen udsender regnskab for første kvartal den 16. maj.

Jeg har nu kommenteret de enkelte forretningssegmenter, og forsamlingen har haft lejlighed til at studere Gruppens årsrapport, som indeholder alle relevante detaljer. Lad mig derfor gennemgå enkelte hovedtal fra A.P. Møller - Mærsk Gruppens regnskab for 2011:

Omsætningen blev DKK 323 mia. - en stigning på 2% fra sidste års DKK 315 mia. Hvis vi måler i USD var stigningen 7%. Væksten kommer primært fra højere oliepriser og større containervolumen, mens lavere fragtrater trak i negativ retning.

Gruppens resultat før af- og nedskrivninger blev DKK 79 mia., mod DKK 89 mia. året før. Maersk Lines fald i resultat før af- og nedskrivninger med DKK 19 mia., blev delvist opvejet af fremgang i alle øvrige hovedaktiviteter. Af- og nedskrivninger blev DKK 29 mia. mod DKK 34 mia. året før. Reduktionen skyldtes primært, at nogle af

Maersk Olies felter nu er fuldt afskrevet. Gruppens samlede nedskrivninger faldt fra DKK 3,7 mia. i 2010 til DKK 1,7 mia. i 2011, heraf udgør vor FPSO i Australien alene DKK 1,3 mia. Den blev i øvrigt solgt i 2011.

Avancer ved salg af anlægsaktiver blev DKK 4,7 mia. mod DKK 3,8 mia. året før. Hovedparten kommer fra salget af Netto supermarkeder i UK, der bidrog med DKK 3,7 mia.

Resultat før skat blev således på DKK 50 mia. mod DKK 54 mia. året før. Skatten blev på DKK 32 mia., hvilket svarer til en effektiv skat på 64%, og er en væsentlig stigning fra de DKK 26 mia., vi betalte i 2010. Stigningen skyldes hovedsageligt den højere indtjening i olie- og gasaktiviteterne. Af den samlede skat er DKK 11 mia. betalbar skat til Danmark. Betydningen af at have hovedkontor skal ikke undervurderes. Udover den direkte betalbare skat har vore danske ansatte yderligere betalt indkomstskat på ca. DKK 3 mia. i 2011.

Årets nettoresultat inklusive ophørende aktiviteter blev DKK 18 mia. mod DKK 28 mia. i 2010. Pengestrøm fra driften udgjorde DKK 39 mia. mod DKK 57 mia. året før. Tilbagegangen skyldes reduktionen på DKK 17 mia. i Maersk Lines pengestrøm fra driften. Årets investeringer blev fordoblet til DKK 52 mia. mod DKK 26 mia. i 2010. Gruppens egenkapitalandel blev 51,4%, altså uændret fra 51,5% i 2010, hvilket anses at være på et tilfredsstillende niveau.

Lad mig slutte af med et par bemærkninger om disponeringen af årets resultat. Bestyrelsen sigter mod en stabil, gerne stigende, tendens i udbyttens niveau. Trods et fald i resultatet på 33% er Gruppens finansielle position så solid, at bestyrelsen anbefaler generalforsamlingen, at der for regnskabsåret 2011 vedtages et udbytte på DKK 1000 pr. DKK 1000 aktie, hvilket svarer til en samlet udbyttebetaling på i alt DKK 4,396 mia. Det er på samme niveau som det samlede udbytte for 2010. Det fremførte overskud bliver herefter DKK 6,081 mia.

Det var slut på min beretning og tak for opmærksomheden."

Dirigenten gav herefter ordet til hr. Claus Wiinblad, ATP.

Claus Wiinblad takkede for formandens beretning om regnskabsåret 2011 samt for en god årsrapport. Han roste endvidere ledelsen for at have hævet informationsniveauet til investorerne blandt andet i tredje kvartalsrapport og i årsrapporten. Claus Wiinblad bemærkede, at årets resultat var blevet påvirket af den negative udvikling på containerraterne i løbet af året. Claus Wiinblad udtalte, at retorikken fra Maersk Line i løbet af efteråret havde været, at man ville fastholde et hårdt konkurrencepres i markedet for derigennem at gennemtvinge en konsolidering på markedet. I løbet af foråret havde man set en betydelig indsats fra Maersk Line og en række af de andre containerrederier med henblik på at få containerraterne og dermed profitabiliteten i vejret. Claus Wiinblad bemærkede, at det var et åbent spørgsmål, hvorvidt der var tale om et reelt strategiskifte i Maersk Line, men mente at uanset hvad, burde aktionærerne være glade for den nye linje, og han håbede, at det ville lykkes at fastholde de nye højere rateniveauer. En fastholdelse af den hårde konkurrence på ratene, som var tilfældet i efteråret, kunne være blevet en meget dyr affære.

Claus Wiinblad udtrykte herefter skuffelse over Maersk Oils forventede fald på 20% i olieproduktionen for 2012. Der var tale om et betydeligt større fald end indregnet i kapitalmarkedernes estimater. Claus Wiinblad nævnte endvidere, at der for 2013 forventedes et yderligere fald i produktionen med en stabilisering i 2014, samt at Maersk Oil i løbet af året havde meldt ud, at der var ambitioner om, at

olieproduktionen efter 2014 gradvist skulle øges til 400.000 tønder per dag. Dette ville kræve, at Maersk Oil skulle finde ny produktion på over 150.000 tønder per dag, og udviklingen af ny olieproduktion i denne størrelsesorden ville kræve et meget højt investeringsniveau. I lyset af den nuværende skuffende produktion, vurderede Claus Wiinblad at kravet til gennemsigtighed i de fremtidige store investeringer øgedes. Claus Wiinblad fandt på denne baggrund anledning til at stille formanden nogle spørgsmål:

- Hvad skulle man forvente med hensyn til størrelsen af de investeringer der skulle til, for at nå et produktionsniveau på omkring 400.000 tønder per dag?
- Hvilket afkastkrav skulle man forvente til investeringerne – i lyset af, at dybhavsboringerne ud for f.eks. Angola, havde en relativ høj risikoprofil?
- Og endvidere, hvorledes forventede Gruppen at kunne finansiere disse investeringer, og i hvilket omfang – under mere normale omstændigheder – ville investeringerne kunne holdes inden for det løbende cash flow i koncernen?

Claus Wiinblad bemærkede herefter, at det høje investeringsniveau generelt i Gruppen burde medføre et øget krav til information, gennemsigtighed og afkastkrav på investeringerne. Claus Wiinblad ønskede afslutningsvis bestyrelsen, ledelse og medarbejdere held og lykke med det kommende års arbejde.

Formanden takkede for de pæne ord om selskabets regnskab og informationsniveau. Han forklarede herefter, at der ikke var tale om et strategiskifte i Maersk Line men situationen havde været den, at man var kommet for langt bagud med hensyn til markedsandele, og derfor havde fundet behov for at få øget denne. Det var i 2011 lykkedes at øge selskabets markedsandel ganske markant, og formanden vurderede, at selskabet i dag havde en markedsandel på et niveau, man kunne være tilfreds med. Formanden tilkendegav, at selskabets indsats for at øge markedsandelen givetvis også havde påvirket raterne. Det havde derfor været vurderingen, at de tab der havde været, specielt i fjerde kvartal 2011, på USD 600 mio., ikke var acceptable, og det var således blevet besluttet at gennemføre rateforhøjelser pr. 1. marts og 1. april. Rateforhøjelserne var dog afhængige af, at der også skete noget med kapaciteten. Formanden forklarede, at den ubalance der var mellem udbud og efterspørgsel, samt forventningen om en generel vækst i skibskapacitets på ca. 10% mod en vækst i efterspørgsel på kun 5%, udgjorde en latent risiko for yderligere ratefald, hvorfor Maersk Line også havde taget yderligere initiativer for at reducere kapaciteten, eksempelvis flere havneanløb og mere slow steaming. Det kunne konstateres, at Gruppens konkurrenter havde gjort noget tilsvarende. Dette var alt sammen, fordi branchen havde realiseret så store tab, at det heller ikke kunne være i kundernes interesse. Formanden tilkendegav, at det var hans håb, at der gennem 2012 blev en bedre balance mellem udbud og efterspørgsel, så der kunne blive rettet op på situationen. Formanden berettede, at det dog kunne konstateres, at af rateforhøjelserne på USD 750 pr. 1. marts og yderligere USD 400 pr. 1. april, i alt USD 1150 pr. 20-fods container, havde Gruppen havde fået omkring USD 1000 hjem. Formanden tilføjede, at flere ratestigninger skulle komme gennem 2012. Formanden forklarede endvidere, at den trængte økonomi blandt containerrederier også betød, at den fremtidige ordrebog blev mindre, idet der ikke blev afgivet særligt mange ordre på nye skibe for nuværende. Forholdet mellem udbud og efterspørgsel over de kommende år ville derfor bedres. Den manglende finansiering til indkøb af nye skibe kunne således på længere sigt være udmærket. Med hensyn til faldet i Maersk Oils produktion, forklarede formanden, at dette skyldtes, at visse felter var blevet mere modne, og at Maersk Oil p.t. ikke havde produktionsklare reserver nok til at holde produktionen oppe. Derfor var der også i de senere år blevet investeret ret kraftigt i dette område. Formanden berettede, at grunden til at man nu turde nævne et ambitionsniveau for produktionen på 400.000 tønder dagligt var, at de

investeringer, der allerede var foretaget, indeholdt potentiale til, at dette niveau kunne opnås. Formanden henviste i denne forbindelse til felterne i Kazakstan, Den Mexikanske Golf, England og Algeriet, som ville øge produktionen. Han nævnte endvidere Gryphon-feltet, hvorfra produktionen var reduceret med 15.000 tønder dagligt siden februar 2011, idet FPSO'en på feltet var blevet beskadiget under en storm. FPSO'en ville blive genindsat i fjerde kvartal 2012. Herudover nævnte formanden Chissongafeltet i Angola, hvor et fund var blevet erklæret kommercielt. Summen af alle de investeringer Maersk Oil havde foretaget understøttede opnåelse af en produktion på 400.000 tønder dagligt over de kommende år, herunder allerede eksisterende efterforskning med gode resultater, maksimal udvinding af eksisterende felter plus de tilkøbte licenser. Formanden bemærkede, at dette naturligvis ville medføre, at der skulle investeres for at gennemføre produktionen, når udbygningsplanerne blev besluttet. Derudover kunne der godt komme andre interessante forretningsmuligheder for Maersk Oil, som ville blive forfulgt. Hvad der yderligere skulle til og hvad afkastet på dette ville blive, vurderede formanden det ikke muligt at svare på på nuværende tidspunkt. Formanden forklarede, at selvom et felt var konstateret at kunne udnyttes kommercielt, så lå der stadig et stort arbejde forude med at lave en udbygningsplan for dette felt. Og før denne udbygningsplan var færdig og blevet vurderet, kunne det ikke siges nøjagtigt, hvad der skulle investeres. Kravet til afkastet var mindst 10%, hvilket ville blive fastholdt. Formanden konkluderede afslutningsvist, at Gruppen havde cash flow til at klare det og finansiering til at nå det ønskede produktionsniveau, og at den udmelding, selskabet var kommet med, var realistisk inden for de rammer, selskabet havde.

Dirigenten gav herefter ordet til hr. Frede Lund, Dansk Aktionærforening.

Frede Lund takkede for ordet og indledte med at ønske formanden tillykke med udnævnelse af ham som årets bestyrelsesformand og roste ham for en hans stærke kommunikative evner samt en venlig, saglig, forståelig og indsigtfuld formidling af budskaberne til generalforsamlingen. Frede Lund henviste herefter til årsrapporten og slutresultatet efter skat på DKK 18 mia. Han henviste til, at de fleste analytikere havde modtaget dette med nogen skepsis selvom DKK 18 mia. dog resulterede i en forrentning af egenkapitalen på 9%, hvilket var ganske pænt i disse tider. Frede Lund henviste til, at analytikernes skepsis formentlig var begrundet i skuffelserne over forventningerne til de kommende års reducerede olieproduktion, som han dog mente kunne overraske positivt, fordi olieprisen foreløbig i år havde været markant over Gruppens estimat på USD 105 pr. tønde. Den foregående dag havde prisen således været på USD 120 pr. tønde. Analytikernes forventninger havde medført kraftige reaktioner i kursen i dagene efter regnskabsaflæggelsen den 23. februar 2012. De første dage faldt kursen på A-aktierne fra ca. DKK 46.000 til ca. DKK 42.000 og igen få dage senere steg den til omkring DKK 44.000. Frede Lund bemærkede endvidere, at en aktie med så stort et spænd medførte usikkerhed hos aktionærerne og for enkeltes vedkommende måske et ønske om salg. Salg og køb gav øget handel, øget omsætning og dermed også indtjening hos de formidlende parter. Frede Lund stillede herefter spørgsmål til både formanden og til aktionærerne selv, om de forskellige forventninger eventuelt burde vurderes i lyset af denne interesse i at generere omsætning. Herefter kommenterede Frede Lund ganske kort, at der på side 10 i årsrapporten var anført at egenkapitalen i 2007 var på DKK 147 mia. og ultimo 2011 var den DKK 208 mia. Dette var en stigning på DKK 60 mia. over 5 år, eller DKK 12 mia. per år, eller DKK 1 mia. per måned, hvilket var ganske flot. Frede Lund stillede herefter formanden tre spørgsmål:

- Frede Lund udtalte, at Maersk Line for tiden var rederiets største udfordring. Alligevel var der blevet bestilt 20 nye skibe med endnu større containerkapacitet end eksisterende skibe. Levering begyndte sommeren 2013, og ville være afsluttet to år senere. Frede Lund ønskede formandens svar på, hvilke konsekvenser dette medførte

for den nuværende flåde, idet sandsynligheden for overkapacitet også var til stede om to eller tre år.

- Herudover berettede Frede Lund, at Rederiet i april 2011 medvirkede ved Dansk Banks fortegningsmission. Rederiet havde købt aktier for DKK 4 mia. for at fastholde en 20% ejerandel. En investering på DKK 4 mia. måtte give anledning til overvejelser, både i bestyrelse og direktion. Frede Lund ønskede formandens svar på, med hvilke forventninger der investeredes DKK 4 mia. i en bank, der forrentede egenkapitalen med 1,4%, og erkendte manglende konkurrenceevne i forhold til andre store banker. Frede Lund ønskede desuden svar på, hvor lang tidshorizonten var med hensyn til at få en fornuftig forrentning af den investerede kapital.
- Herudover kommenterede Frede Lund at der var foreslået udbytte på DKK 1.000 per aktie, eller i alt DKK 4,4 mia. og ønskede formandens svar på, hvor stor en andel af de forhåbentlig kommende års overskud, bestyrelsen fremover forventede at udbetale som udbytte.

Formanden takkede Frede Lund for indlægget og gik herefter videre til besvarelsen af de tre spørgsmål. Vedrørende spørgsmålet om Maersk Line og de 20 Triple E-skibe, der var bestilt til levering over de kommende år, fastholdt formanden, at investeringen i de nye skibe var fornuftig, idet der var tale om effektive skibe, der gav meget lavere enhedsomkostninger pr. transporteret container. Gruppen ville derved komme meget tættere muligheden for at få bedre afkast pr. transporteret container end konkurrenterne. Målet var at få 5 procentpoint bedre afkast end konkurrenterne, og disse skibe ville bidrage hertil på grund af deres meget høje effektivitet. Formanden forklarede yderligere, at selskabet i 2011 havde haft et samlet bunkerforbrug på DKK 37 mia. De nye skibe var langt mere brændstofvenlige, hvilket ville få en stor betydning både med hensyn til CO²-udledning og økonomi. Formanden oplyste endvidere, at der i dag sejlede med en containerflåde på 620-630 skibe, og at ca. 60% af flåden ikke var ejet af Gruppen men var ind-charteret. I forbindelse med udløb af charterkontrakter, opnåede selskabet fleksibilitet i flåden, idet skibene kunne tilbageleveres. De ind-chartrede skibe var dog typisk ikke i samme store størrelse som de ejede, men kunne derimod flyttes rundt mellem de forskellige ruter. Selskabet havde således via balancen mellem ejede skibe og ind-charterede skibe, en indbygget fleksibilitet i den samlede flåde og derved også mulighed for at regulere kapaciteten. Formanden besvarede herefter spørgsmålet vedrørende Danske Bank. Han bekræftede, at selskabet havde deltaget i tegningen af ny kapital, hvilket formanden vurderede, havde været godt for banken, som var blevet styrket, så den i dag havde et rigtigt sundt kapitalgrundlag. Formanden medgav endvidere, at egenkapitalforrentningen i banken havde været lav, hvilket også afspejlede sig i kursen, men ligeledes i den pris, der var givet for de aktier, som selskabet havde købt. Der var således en indre sammenhæng i det man havde betalt, og det man havde fået. Formanden forklarede, at baggrunden for, at selskabet havde støttet emissionen var, at selskabet havde en stor tiltro til banken og til, at det ville blive en god forretning at have investeret i Danske Bank set over en længere periode. Selskabet havde historisk også haft glæde at have været aktionær i banken, og det var fortsat overbevisningen, at selskabet igen ville få glæde af sit medejerskab i banken. I relation til Frede Lunds spørgsmål om udbytte, forklarede formanden, at selskabets udbyttepolitik tilsigtede at give et stabilt, godt udbytte til aktionærene. Selvom resultatet svingede lidt, så blev der lagt vægt på stabiliteten i udbyttet, hvilket man også kunne se i år, hvor der var foreslået et udbytte på DKK 1.000 pr. aktie, selvom resultatet var 33% lavere i 2011 end det var i 2010, hvor udbyttet ligeledes havde været DKK 1.000. Formanden tilkendegav afslutningsvist, at der var et ønske om et stabilt udbytte, men også gerne et voksende udbytte i takt med, at indtjeningen voksede.

Dirigenten gav herefter ordet til hr. Frank Aaen, Foreningen Kritiske Aktionærer.

Frank Aaen indledte med at stille et spørgsmål til størrelsen af koncernens betaling af skat i Danmark, udover skatter vedrørende olieaktiviteter. Han henviste til, at beløbet sidste år havde været DKK 55 mio., hvilket ifølge Frank Aaen svarede til godt 1 promille af alle landets selskabsskatter. Frank Aaen ønskede at vide, hvad den samlede skattebetaling til den danske statskasse, bortset fra olien, havde været. Herefter tilkendegav Frank Aaen, at skatten på olie var for lav, og at olieselskaberne havde en for høj fortjeneste og henviste til, at dette blev bakket op af de økonomiske vismænd. Frank Aaen henviste endvidere til en beregning i Jyllands Posten som angav, at A.P. Møller-koncernen havde tjent DKK 67 mia. på olien i Nordsøen siden 1994. DKK 67 mia. efter skat, og efter at alle udgifter til forskning og produktion var betalt. Herudover bemærkede Frank Aaen, at de udenlandske selskaber Shell og Chevron havde tjent endnu mere på den danske olie, end A.P. Møller havde, fordi deres andel var større, hvilket ifølge Frank Aaen betød, at milliarder af kroner var strømmet ud af landet. Frank Aaen bemærkede endvidere, at partnerne i DUC samt A.P. Møller tjente urimeligt meget i Nordsøen, idet olien var selskabets største indtægtskilde. Frank Aaen vurderede derfor, at den aftale om fordeling af overskud, der var indgået i 2003, var urimelig, idet fortjenesten var meget større, end der blev aftalt, nærmere bestemt fire gange større. Frank Aaen mente, at fortjenesten efter skat og udgifter årligt var blevet DKK 10 mia. større end den aftalte fortjeneste. Herefter mindede Frank Aaen om, at olien var samfundets olie. At det var selskaberne i DUC, der havde fået lov til at hive olien op, som fik en betaling for at gøre det, en betaling for arbejdet, for investeringerne og for risikoen oveni. Men at den betaling selskaberne fik, var blevet DKK 10 mia. større end aftalt hvert eneste år, og at aftalen derfor havde vist sig ikke at holde i virkeligheden, bl.a. fordi oliepriserne var eksploderet. På denne baggrund bad Frank Aaen formanden svare på, om han ikke var enig i, at forudsætningerne for aftalen i 2003 havde ændret sig dramatisk, og om formanden så ikke også mente, at man skulle genforhandle aftalen, således at man fik et nyt og mere retfærdigt grundlag at fordele indtægterne fra Nordsøen på.

Formanden redegjorde for, at selskabet betalte DKK 11 mia. i skat i Danmark, og at Gruppen samlet betalte DKK 32 mia. på verdensplan. Dette svarede til en effektiv skattesats på 64%. Af de DKK 11 mia. der blev betalt i skat i Danmark, vedrørte de DKK 7,7 mia. skat på nordsøolien i olieskat og overskudsandel til staten og ca. DKK 3,3 mia. vedrørte selskabsskat, men også en stor del af selskabsskatten vedrørte indtjeningen fra olieaktiviteterne. Formanden erklærede sig enig med Frank Aaens offentlige udtalelser om, at der naturligvis skulle betales skat i de lande, hvor selskaber tjente deres penge. Han henviste herefter til, at hovedparten af Gruppens indtjening ikke lå i Danmark, hvorfor en stor del af Gruppens skat blev betalt i andre lande. Formanden henviste herefter til sin beretning, hvoraf det fremgik, at 53% af indtjeningen kom fra vækstlande, som derfor også skulle have andel i skatten. Der var blevet betalt DKK 21 mia. i skat uden for Danmark. A.P. Møller - Mærsk koncernen var en global forretning, som var repræsenteret i over 130 lande og havde indtjening i hele verden. Derfor betales skatten, hvor pengene blev tjent. Den skat der blev betalt i Danmark på DKK 11 mia., var ifølge formanden et pænt bidrag til husholdningen i Danmark. Derudover havde Danmark glæde af, at Gruppens hovedkontor lå i Danmark, hvor medarbejderne betalte DKK 3 mia. i skat. Dette var samlet DKK 14 mia., hvilket næsten svarede til hele provenuet på topskatten. Formanden forklarede endvidere, at selskabets betaling i selskabsskat for øvrige aktiviteter, var vokset fra DKK 55 mio. i 2010 til DKK 56 mio. i 2011. Formanden bemærkede, at grunden til at beløbet ikke var vokset mere var, at der bl.a. på Lindø havde været et stort skattemæssigt underskud, som var blevet fremført, samt at der havde været fradrag fra afskrivninger som ikke havde kunnet anvendes, fordi der

havde været underskud. Formanden tilkendegav endvidere, at han forventede, at Gruppens betaling af selskabsskat i Danmark vedrørende andre aktiviteter end olie og gas ville vokse over de kommende år, forventeligt til niveauet DKK ¼ mia. i 2013, for senere at stige yderligere. Formanden bemærkede herefter kort, at i relation til tonnagebeskatningen, så havde Gruppen haft et tab på DKK 600 mio. på containerforretningen i 2011. Før skat havde tabet kun været på DKK 530 mio., men der var oven i tabet blevet lagt en skat på 13% (altså DKK 70 mio.), hvorfor resultatet var endt med et tab på DKK 600 mio. Der betaltes altså tonnageskat, selvom der ikke tjentes penge.

Formanden gik herefter videre til besvarelsen af Frank Aaens spørgsmål vedrørende olien. Formanden forklarede, at selskabet oprindeligt havde en koncession, der løb frem til medio 2012, i henhold til hvilken, der blev betalt omkring 40% i skat. Både selskabet og staten havde haft en interesse i at vide, hvad der skulle ske efter 2012. Det var nødvendigt at få klarhed over dette, for at finde ud af, hvem der ville investere i Nordsøen, i felter der blev sværere og sværere at få olie ud af. Så det var vigtigt for alle parter at finde ud af, om man kunne fortsætte samarbejdet og dermed foretage de nødvendige investeringer. Der var investeret over DKK 30 mia. i nordsøen siden aftalen blev indgået. Prisen for at få forlængelsen var, at selskabet 8-9 år før tid øgede skattebetalingen, hvilket selskabet egentligt ikke havde været pligtigt til under den hidtidige koncession. Skatten blev således øget fra omkring 40% til i gennemsnit at have været 66% siden 2003. Formanden bemærkede, at på det tidspunkt, hvor koncessionsaftalen skulle være udløbet, altså ved udløbet af 2012, foreslog Frank Aaen nu, at man allerede igen begyndte at tale om skatteforhøjelse og genforhandling. Formanden udtalte hertil, at aftalen var som forudset. Der blev før aftalens indgåelse beregnet på høje og lave oliepriser, og man vidste nøjagtigt, hvilke konsekvenser den gældende aftale ville have. Man trykprøvede også aftalen ved oliepriser på over USD 100, fordi man vidste, at det kunne ske. I perioden fra 2003 og frem til nu, havde den gennemsnitlige oliepris været på nogle og halvfjerds USD pr. tønde og slet ikke oppe på det niveau, som man havde trykprøvet. Forventningen havde været at staten ville få et provenu omkring 60%, men faktisk havde staten fået 66% i siden 2003. Alle havde altså tjent på, at olieprisen var gået op. Formanden forklarede, at der under forhandlingerne endvidere var blevet talt om neutralskat, hvilket ville sige en skat, hvor staten fik endnu mere, hvis olieprisen blev høj, men hvor staten også skulle tage risikoen, hvis olieprisen var lav, hvor der så ingen skat blev betalt. Men det havde været vigtigt for staten at få skat, både ved en høj og ved en lav oliepris, så staten ønskede ikke en neutral skat. Formanden tilkendegav, at der intet var ændret i forudsætningerne i forhold til det, der var grundlaget for aftaleforhandlingerne i 2003, hvorfor formanden erklærede sig uenig i Frank Aaens betragtninger.

Dirigenten gav herefter ordet til hr. Ulf Gregers Andersen.

Ulf Gregers Andersen kommenterede indledningsvis, at Norges produktion af oliereserver var 10 gange så stor som den danske. Herefter ønskede Ulf Gregers Andersen svar på, om der i relation til skibskapacitet ikke kunne kigges på det nødstedte Torm eller i øvrigt på Dong. Ulf Gregers Andersen citerede herefter et vers.

Formanden takkede Ulf Gregers Andersen for indlægget. Herefter medgav formanden, at Norges store oliereserver, gjorde det interessant at bore olie her. Formanden forklarede, at i sammenligning med Norge, så var undergrunden i Danmark helt anderledes og meget mere udfordrende at uddrive olie fra. Formanden bemærkede sig herefter, at Torm havde visse udfordringer, og at han i øvrigt ikke var vidende om, at Dong skulle være til salg.

Dirigenten gav herefter ordet til hr. Kjeld Beyer.

Kjeld Beyer takkede for ordet og roste bestyrelsen for, at være kommet godt gennem de dårlige år. Kjeld Beyer tilkendegav endvidere nogle synspunkter vedrørende en betalingsring for trafik rundt om København. Herefter efterlyste Kjeld Beyer, at der sammen med indkaldelsen til generalforsamlingen blev sendt en 5-årsoversigt samt eventuelt driftsregnskabet med henvisning til noter, balance med henvisning til noter samt en kapitalforklaring. Hvis dette blev gjort, var det ifølge Kjeld Beyer ikke nødvendigt at sende regnskabet til aktionærerne. Herefter gennemgik Kjeld Beyer, hvad han mente burde indgå i 5-årsoversigten, hvilket var: aktiekapital, stykstørrelse, nøjagtigt antal aktier pr. år og indre værdi. Herudover udtalte Kjeld Beyer, at selskabet i regnskabet burde anføre rentebærende gæld samt en opdeling af skatteposten i to; en post der angik, hvor meget andelen af almindelig skat til den danske stat var, og hvor meget andelen af andre skatter var.

Formanden takkede for opbakningen til selskabet og forklarede, at han ikke på stående fod kunne tage stilling til de enkelte forslag til forbedringer, men at de ville blive vurderet efterfølgende. Selskabet havde før fået input der havde resulteret i, at nogle ting var blevet ændret. I relation til 5-årsoversigten og oplysningerne heri, henviste formanden til hjemmesiden, hvor blandt andet årsrapporten var at finde. Formanden udtalte, at han ville lade det undersøge, om flere nøgletal skulle fremgå af 5-årsoversigten i henhold til Kjeld Beyers bemærkninger. Formanden forklarede endvidere, at vedrørende gæld, skat, osv., indeholdt noterne til regnskabet en specifikation af skatter. I regnskabet fremgik ligeledes gælden, og formanden bemærkede i denne forbindelse, at selskabets nettorentebærende gæld var lige godt USD 15 mia. Formanden kommenterede, at beløbet i sig selv, var et stort beløb, svarende til ca. DKK 88 mia., men hvis man holdt nettogælden op mod hvad Gruppens indtjening på EBITDA-niveau var, kunne man se, at forholdet i 2011 havde været nogenlunde 1:1. Dette var hvad normalt betegnedes som en ret konservativ gældsætning.

Dirigent gav herefter igen ordet til hr. Frank Aaen:

Frank Aaen takkede for ordet og bemærkede, at en stigning fra DKK 55 mio. til DKK 56 mio. i selskabsskat trods alt også var lidt, men meget lidt, og at det betød, at selskabet ikke havde bevæget sig over godt 1 promille af den samlede selskabsskattebetaling i Danmark, når der sås bort fra olien. Frank Aaen udtalte, at koncernen havde store fordele af, at der i Danmark var et velfungerende uddannelsesvæsen, et velfungerende sundhedsvæsen og en velfungerende infrastruktur, og at DKK 56 mio. ikke var noget at prale af. Frank Aaen henstillede til, at man tog dette med i betragtning og bemærkede endvidere, at der var andre selskaber i dette samfund, der bidrog med væsentligt mere i forhold til deres størrelse end A.P. Møller. I relation til diskussionen om de multinationale selskaber, roste Frank Aaen selskabet for, at der nu var kommet klarhed over, hvad selskabet betalte i skat i Danmark. Han henviste dog også til, at han ikke var sikker på, at dette gjaldt alle lande og spurgte derpå formanden, hvorvidt der var fuld åbenhed om, hvad der faktisk betaltes i skat i de enkelte lande. Herefter bekendtgjorde Frank Aaen, at i relation til Nordsøaftalen, ville han ikke udelukke, at aftalen, var blevet som forventet, men han ville heller ikke udelukke, at A.P. Møllers rettidige omhu havde været større end statens, eller at A.P. Møllers forhandlere havde været klogere end den daværende resortministers. Frank Aaen bedyrede, at alle der fulgte forhandlingerne dengang havde vidst, at A.P. Møller havde sat alle sine eksperter og kræfter ind i de forhandlinger over for en enkelt minister og et par embedsmænd. Frank Aaen kritiserede således den måde, som aftalen var blevet lavet på og mente,

at den herefter var tromlet igennem i Folketinget og ikke havde fået reel behandling i Folketinget på grund af nogle børsmæssige hensyn. Frank Aaen mente, at der nok havde været mere rettidig omhu i A.P. Møller, end der havde været i staten og den daværende regering, og udtalte afslutningsvist, at dette ikke var nogen god undskyldning for, at en uretfærdig aftale ikke skulle laves om.

Formanden berettede, at Gruppens virke i Danmark aflejrede DKK 14 mia. i skat. Dette var en kendsgerning. Ligeledes var det sådan, at selskabsskatten ville være voksende idet det underskud, der kunne fratrækkes i fremtidig indkomst, var ved at være opbrugt. Formanden bekendtgjorde herefter, at Gruppen havde tilsluttet sig organisationen EITI. Formanden forklarede, at EITI var en organisation for alle olieproducerende selskaber, hvor man arbejdede med standarder for offentliggørelse af, hvad man betalte i skatter og lignende i de lande, hvor man producerede olie. På denne måde sikredes transparens og at korruption kunne undgås, hvilket der ellers vil være risiko for i en lang række af de lande, hvor der produceredes olie. Dette initiativ havde Gruppen altså tilsluttet sig, og dette initiativ kunne man følge, hvis man ville følge selskabets skattebetalinger. Formanden tilkendegav herefter endnu engang, at det var hans vurdering, at den aftale der blev lavet i 2003, var som intenderet. Formanden bemærkede endvidere, at Frank Aaen undervurderede det danske embedsværk, og at man i Gruppen altid havde opfattet embedsværket som velforberedte, kvalificerede og hårde forhandlere.

Dirigenten konstaterede, at debatten om de fire første dagsordenpunkter var afsluttet og fremhævede i denne forbindelse over for forsamlingen, at de uafhængige revisorers revisorpåtegning, som fremgik af årsrapporten side 59, var en blank påtegning. Den var underskrevet den 27. februar i år for KPMG af Jesper Ridder Olsen og for PricewaterhouseCoopers af Mikkel Sthyr.

Dirigenten redegjorde for reglerne i den nye selskabslov om afvikling af generalforsamlinger, herunder reglerne for hvad aktionæerne kunne kræve med hensyn til redegørelse for resultatet af afstemninger, og mulighederne for at anvende selskabslovens § 101, stk. 6, , hvis ingen aktionærer gjorde indsigelse. Da der ikke var nogen indsigelser, lagde dirigenten til grund, at selskabslovens § 101, stk. 6, kunne anvendes, for så vidt angik alle beslutninger. Dirigenten understregede, at aktionæerne til ethvert afstemningspunkt kunne ændre holdning og kræve en fuldstændig redegørelse.

Dirigenten konstaterede herefter, at forsamlingen havde taget formandens beretning til efterretning, at den reviderede årsrapport var godkendt, at der var meddelt decharge til bestyrelse og til direktion, samt at generalforsamlingen havde truffet beslutning om anvendelsen af overskuddet og om udbetaling af udbytte i overensstemmelse med bestyrelsens forslag.

Dirigenten takkede for generalforsamlingens tilslutning og gik videre til de resterende punkter på dagsordenen.

e) *Fornødent valg af medlemmer til bestyrelsen.*

Dirigenten bekendtgjorde, at Ane Mærsk Mckinney-Uggla, Sir John Bond, Arne Karlsson, Jan Lechsly, Lars Pallesen, John Axel Poulsen, Erik Rasmussen og Robert Routs alle afgik fra bestyrelsen.

Dirigenten bekendtgjorde herefter, at bestyrelsen havde indstillet Ane Mærsk McKinney-Uggla, Sir John Bond, Arne Karlsson, Jan Lechsly, Lars Pallesen, John Axel Poulsen, Erik Rasmussen og Robert Routs til genvalg.

Dirigenten konstaterede, at der ikke var andre kandidater end de af bestyrelsen foreslåede. Dirigenten fremhævede herefter, at deres kvalifikationer og ledelseshverv, som skulle oplyses, fremgik af årsrapporten.

Dirigenten konstaterede herefter, at bestyrelsens forslag til genvalg var vedtaget.

f) Valg af revisorer

I henhold til vedtægterne, afgik KPMG Statsautoriseret Revisionspartnerselskab og PricewaterhouseCoopers Danmark Statsautoriseret Revisionsaktieselskab som revisorer.

Bestyrelsen foreslog genvalg af KPMG Statsautoriseret Revisionspartnerselskab og valg af PricewaterhouseCoopers Statsautoriseret Revisionspartnerselskab.

Dirigenten konstaterede, at ingen havde bemærkninger hertil, og at bestyrelsens forslag blev vedtaget af forsamlingen.

g) Behandling af eventuelle forslag fra bestyrelse eller aktionærer

Dirigenten bekendtgjorde, at der forelå forslag fra bestyrelsen, som var delt op i et punkt 1 og et punkt 2. Dirigenten forklarede, at punkt 1 og udskillelsen af overordnede retningslinjer for incitamentsaflønnning for bestyrelse og direktion udsprang af et krav i selskabslovens § 139 om generalforsamlingens specifikke stillingtagen til sådanne retningslinjer. Punkt 2 var godkendelse af en mere generel vederlagspolitik for bestyrelse og direktion. Anbefalingen om, at generalforsamlingen tog stilling til en sådan vederlagspolitik, fandtes i Corporate Governance-regelsættets punkt 6. Dirigenten forklarede, at fremstillingsmæssigt var første led om incitamentsaflønningerne en delmængde af andet led om vederlagspolitikken, hvorfor formanden ville redegøre samlet for de to forslag.

Dirigenten gav herefter ordet til formanden.

Formanden berettede, at det første forslag angik en ændring af selskabets retningslinier for incitamentsaflønnning af ledelsen. Ændringen gik ud på, at bestyrelsen fremadrettet ønskede at tildele aktier i stedet for aktieoptioner. Tildelingen af aktier oplevedes som en transparent form for vederlag til ledelsen for deres bidrag til en positiv udvikling i aktiekursen. Formålet med aktiebaseret vederlag var at modtagernes interesser skulle være sammenfaldende med aktionærernes, og her kunne optioner vise sig mindre effektive i den forstand, at værdien hos modtagerne kunne opleves lavere end selskabets udgift ved ordningen. Formanden understregede, at bestyrelsen forventede, at selskabets udgifter ved den foreslåede nye ordning ville være neutral i forhold til udgifterne ved den eksisterende ordning.

Formanden berettede herefter, at bestyrelsens andet forslag gik ud på at indføre en vederlagspolitik for bestyrelsen og direktionen, hvilket var i overensstemmelse med de danske retningslinier for god selskabsledelse i børsnoterede virksomheder. Formanden bemærkede hertil, at bestyrelsens forslag til vederlagspolitik havde

været udsendt som bilag til dagsordenen. Formanden opsummerede de vigtigste vederlagskomponenter, som selskabet anvendte:

- Bestyrelsesmedlemmer og medlemmer af bestyrelsesudvalg modtog faste årlige honorarer, som ikke afhang af virksomhedens eller det enkelte bestyrelsesmedlems præstationer. Honorarernes størrelse var fastsat under hensyn til, hvad bestyrelsesmedlemmer i andre europæiske virksomheder af sammenlignelig størrelse og kompleksitet modtog.
- Medlemmer af direktionen og Executive Board modtog i hovedsagen tre typer vederlag; et fast kontant årligt vederlag, båndlagte aktier i A.P. Møller - Mærsk A/S og en kontant, præstationsafhængig årlig bonus med en værdi på maksimalt 50% af den faste, kontante årlige gage. Formanden forklarede, at aflønningsniveauet, altså summen af de tre nævnte elementer, var fastsat under hensyn til, hvad medarbejdere i tilsvarende stillinger i andre europæiske virksomheder med en sammenlignelig størrelse og kompleksitet modtog.

Bestyrelsen fandt, at dette aflønningsniveau og denne vægtning af de enkelte komponenter, varetog hensynet til at rekruttere, motivere og fastholde de rigtige ledere, ligesom ledernes interesser i passende grad samordnedes med aktionærernes, uden at der blev lagt op til en uhensigtsmæssig risikoappetit.

Dirigenten gav herefter ordet til hr. Kjeld Beyer.

Kjeld Beyer henviste til, at Danisco i hans øjne var blevet solgt fordi en direktør ville tjene DKK 100 mio., hvorfor Kjeld Beyer var stærkt imod, at der blev givet optioner og aktier til bestyrelse og medarbejdere. Kjeld Beyer udtalte, at en dygtig bestyrelse skulle have en god bonus, når de viste et godt resultat, og det skulle medarbejderne også. Kjeld Beyer bemærkede, at ved at give optioner og aktier til direktion og bestyrelse kunne der "luskes" penge ud af kapitalen. Kjeld Beyers mente, at det skulle vises over driftsregnskabet, og at alt hvad der havde med kapitalen at gøre, det var aktionærernes, og det skulle ikke røres på andre måder. Kjeld Beyer var af den holdning, at der var gået inflation i at give aktieoptioner, og opfordrede selskabet til at være det første til at stoppe med at give aktieoptioner og i stedet sige til folk, at når de viste et godt resultat, så kunne de få en god løn, og hvis der ikke var noget godt resultat, jamen, så fik man ikke noget. Kjeld Beyer bemærkede dog, at han ikke ville stemme imod forslaget, men blot fremføre sit synspunkt, idet han mente, at uddeling af aktieoptioner måtte stoppe.

Formanden forklarede, at det forslag, som bestyrelsen havde fremsat, i høj grad var i tråd med det, som Hr. Beyer havde fremhævet, nemlig at droppe aktieoptionerne. Ledelsen skulle jo have en gage af en given størrelse for at have det rigtige niveau. Og det bestyrelsen ønskede var, at en del af den gage ledelsen fik, ikke blev udbetalt i kontanter til fri disposition, men derimod i aktier, der var båndlagt. Derved var en del af lønnen også afhængig af, hvordan det gik med aktiernes udvikling. Formanden forklarede, at det således ikke var et tillæg til lønnen, men at aktierne var en del af lønnen, der blev båndlagt for en given periode. Formanden bemærkede herefter, at dette betød, at der ikke kunne blive tale om et beløb i den størrelsesorden, som Kjeld Beyer pegede på, idet der jo kun var tale om få måneders løn, der skulle omsættes til aktier, og at dette i øvrigt ville kræve, at aktiernes udvikling skulle blive meget stor.

Dirigenten konstaterede, at der ikke var andre, der ønskede ordet til disse to punkter på dagsordenen. Dirigenten havde endvidere noteret sig, at Hr. Beyer ikke ønskede at få en fuldstændig redegørelse for en afstemning, hvorfor dirigenten kunne konstatere, at forsamlingen havde godkendt bestyrelsens forslag til vederlagspolitik og til incitamentsafklønning for bestyrelse og direktion som forelagt.

Dirigenten bekendtgjorde herefter, at næste punkt på dagsordenen var punkt g (3), som var et forslag fra aktionær Henning Poulsen. Aktionæren stillede forslag om, at vedtægternes § 4, stk. 3 ændredes til, at direktionen skulle pålægges at sikre, at selskabet ikke gav penge til eller på anden måde støttede partier eller enkeltpersoners valgkampe i Danmark.

Dirigenten gav ordet til Henning Poulsen for fremlæggelse og motivation af forslaget.

Henning Poulsen motiverede sit forslag ved at forklare, at han gerne ville have lov til, både som kunde i Netto og som aktionær, selv at bestemme, hvilke partier i Folketinget, han ville støtte. Han bemærkede hertil, at tvungen partistøtte var noget, der hørte til i de røde fagforeninger.

Formanden bemærkede hertil, at selskabet i forbindelse med det danske folketingsvalg sidste år havde valgt, ligesom det også var sket tidligere, at støtte flere politiske partier med økonomiske bidrag efter ansøgning i de tilfælde, hvor man havde fundet, at partierne havde en erhvervs politik til fremme af langsigtede, danske erhvervsinteresser. Formanden berettede, at der ikke havde været og ikke ville blive knyttet betingelser til de bidrag, der blev givet, ligesom selskabet heller ikke gav tilsagn om fremtidig støtte. Han bemærkede i øvrigt, at selskabet ikke havde støttet enkeltpersoners valgkampe. Formanden udtalte endvidere, at der var stor åbenhed om den politiske proces i Danmark, og modtagelse af valgbidrag offentliggjordes i partiregnskaberne. Formanden bemærkede endvidere, at han var af den opfattelse, at det var naturligt og legitimt at varetage selskabets interesser på denne måde ligesom det også var naturligt og legitimt for partierne at søge at få dækket nogle af de omkostninger, der fulgte af en valgkamp. Det var formandens holdning, at ved at være i dialog med myndigheder og politikere - og i visse tilfælde at yde støtte til den politiske proces - kunne selskabet skabe og opretholde politisk interesse for de politikområder, der var vigtige for selskabets aktiviteter. Formanden beklagede således at måtte meddele, at bestyrelsen ikke kunne støtte Henning Poulsens forslag.

Dirigenten fastslog, at der ikke var flere i salen, der ønskede at kommentere det stillede forslag, og konstaterede at debatten var afsluttet. Dirigenten gik videre til afstemningsproceduren og fremhævede i denne forbindelse, at han havde talt med Henning Poulsen før generalforsamlingen og gennemgået afstemningsmulighederne. Henning Poulsen havde tilsluttet sig, at der blev gået frem efter den regel, som dirigenten også tidligere havde gennemgået her for hele forsamlingen. Dirigenten konstaterede således med disse bemærkninger, og idet han vidste, hvordan de største aktionærer forholdt sig til forslaget, at forslaget ikke var vedtaget.

Dirigenten bekendtgjorde herefter, at næste punkt på dagsordenen var punkt g (4), som var et forslag fra aktionær Jimmy Flint. Aktionæren havde stillet forslag om, at selskabet anlagde en mere miljøvenlig profil ved at installere to små vindmøller i forstævnen på et enkelt af rederiets skibe. Dirigenten gav herefter ordet til Jimmy Flint så denne kunne motivere sit forslag.

Handwritten signature and initials in the bottom right corner of the page.

Jimmy Flint redegjorde for sit forslag, som var motiveret af problemer med de menneskeskabte klimaændringer, hvoraf en stor del kunne tilskrives internationale skibstransporter. Ydermere berettede Jimmy Flint, at det svenske rederi Stena Line havde opnået store besparelser på skibes olieforbrug ved installation af vindmøller. Jimmy Flint henviste til skrivelser i dagspressen sidste år, hvoraf det fremgik, at Stena Line sparede et sted mellem 80 og 90 tons olie på færgerne Stena Jutlandica om året. Jimmy Flint vurderede ikke, at der ville være tale om nogen voldsomt stor investering, og investeringen ville formentlig hurtigt være tjent hjem ved en besparelse på olieforbruget. Disse betragtninger støttede han på de artikler, der havde været offentliggjort omkring Stena Line. Jimmy Flint bemærkede at besparelsen var hentet hjem inden for 8 måneder, og at der var tale om en investering på SEK 1 mio. Herudover var Jimmy Flints forslag endvidere motiveret af, at generalsekretæren for FN, Ban Ki-Moon, havde udnævnt året 2012 som FN's internationale år for vedvarende energi til alle. Jimmy Flint mente, at det ville have været klædeligt, hvis selskabet turde vove at foretage bare små investeringer inden for den vedvarende energi. Jimmy Flint understregede i denne forbindelse, at hans forslag kun omhandlede et enkelt af selskabets fartøjer, således, at man kunne få det afprøvet og se, om det var noget holdbart.

Formanden bemærkede indledningsvis, at han havde stor sympati for, hvordan Jimmy Flint brændte for forbedringer på miljøområdet. Formanden berettede herefter, at Gruppen selv brugte mange ressourcer på dette. Han forstod også godt, at det virkede tillokkende, om man kunne sætte et par vindmøller i stævnen af et skib og teste det. Formanden berettede endvidere, at Jimmy Flints forslag havde rundet selskabets tekniske afdeling og havde givet anledning til nogle bemærkninger. Det var korrekt, at Stena Line havde installeret en vindmølle på Stena Jutlandica, som sejlede i det der kaldtes kystnær fart mellem Frederikshavn og Göteborg. Selskabets skibe var derimod af en temmelig anden type end A.P. Møller – Mærsk Gruppens, og de var oceangående. Selskabets skibsteknikere havde allerede undersøgt mulighederne og forklarede, at der på containerskibe var installeret en bølgebryder i stævnen, som beskyttede de forreste containere mod bølger, som slog ind på fordækket. Denne bølgebryder ville skærme så meget af, at møllerne ikke ville få tilstrækkelig vind. Andre af selskabets skibe havde ikke bølgebrydere – dette gjaldt f.eks. tankskibene. Men disse var derimod alle i oceangående fart og udsat for så hård sø, at vindmøllerne ville blive beskadiget af de bølger, der slog ind på fordækket. Desuden henviste formanden til, at det også var nødvendigt at se på sine prioriteter. I denne forbindelse bemærkede formanden, at Gruppen allerede gjorde en betydelig indsats på miljøområdet og havde også målbart reduceret sit CO₂ udslip. Formanden oplyste, at der hele tiden var projekter i gang, som gjorde en reel forskel for miljøet og ikke blot var symbolpolitik, og at Gruppen investerede over DKK 100 mio. årligt i forskning og innovation inden for dette felt. Formanden var af den holdning, at der skulle prioriteres dér, hvor der kunne opnås den størst mulige miljøforbedring for pengene, og ud fra denne betragtning vurderedes Jimmy Flints forslag ikke som attraktivt. Afslutningsvis takkede formanden Jimmy Flint for forslaget men forklarede, at konklusionen, efter have konsulteret selskabets eksperter, havde været relativt tydelig, og bestyrelsen støttede således ikke forslaget.

Dirigenten fastslog, at der ikke var flere i salen, der ønskede at kommentere det stillede forslag, og konstaterede at debatten var afsluttet. Dirigenten gik videre til afstemningsproceduren og fremhævede i denne forbindelse, at han havde talt med Jimmy Flint før generalforsamlingen og gennemgået afstemningsmulighederne. Jimmy Flint havde tilsluttet sig, at der blev gået frem efter den regel, som dirigenten også tidligere havde gennemgået for hele forsamlingen. Dirigenten konstaterede således med disse bemærkninger, og idet han vidste, hvordan de største aktionærer forholdt sig til forslaget, at forslaget ikke var vedtaget.

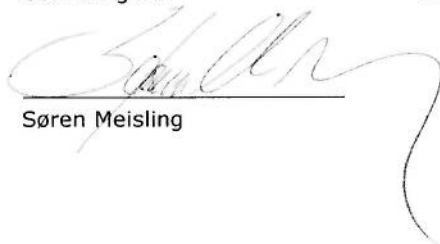
Dirigenten berettede, at dette var det sidste indlæg på dagsordenen. Denne var nu udtømt og dirigentens rolle afsluttet. Dirigenten takkede og gav ordet til formanden.

Formanden sluttede af med at takke alle for fremmødet og interessen. Formanden takkede endvidere dirigenten for en vel ledet generalforsamling og ønskede alle en fortsat god dag.

Generalforsamlingen hævet kl. 12.42.

Som dirigent

Formand

Søren Meisling

Michael Pram Rasmussen